

Ontmoetingsdiens

Votum

Seën

Lofpsalm: Ps. 135: 1 & 2

1

Prys die Naam van onse HEER!

Hef tesaam die lofsang aan!

Loof sy goedheid, gee Hom eer,

al wie in sy voorhof staan!

Loof Hom by die heugenis

van sy Naam wat lieflik is.

2

Loof die HEER se goedheid luid,

al wie in sy voorhof kom!

Want Hy kies vir Jakob uit,

Is'rel tot sy eiendom.

Bo al wat die mens vereer -

groot, dit weet ek, is die HEER.

Woorddiens

Gebed

Skriflesing: Romeine 12:1-8 (83/92) & HK Sondag 12, v & a 32.

12 En nou doen ek 'n beroep op julle, broers, op grond van die groot ontferming van God: Gee julleself aan God as lewende en heilige offers wat vir Hom aanneemlik is. Dit is die wesenlike van die godsdiens wat julle moet beoefen. ²Julle moenie aan hierdie sondige wêreld gelyk word nie, maar laat God julle verander deur julle denke te vernuwe. Dan sal julle ook kan onderskei wat die wil van God is, wat vir Hom goed en aanneemlik en volmaak is.

³Kragtens die genade wat aan my gegee is, sê ek vir elkeen van julle: Moenie van jouself meer dink as wat jy behoort te dink nie. Nee, lê jou liewer daarop toe om beskeie te wees in ooreenstemming met die maat van geloof wat God aan elkeen toebedeel het. ⁴Ons het baie lede in een liggaam, en die lede het nie almal dieselfde funksie nie. ⁵Net so is ons, al is ons baie, in Christus een liggaam, en almal afsonderlik lede van mekaar. ⁶Ons het genadegawes wat van mekaar verskil volgens die genade wat God aan elkeen van ons gegee het. As dit die gawe van profesie is, laat ons dit gebruik in ooreenstemming met die geloof wat ons bely. ⁷As dit is om te dien, laat ons dien. As dit is om onderrig te gee, laat ons onderrig gee. ⁸As dit is om mense te bemoedig, laat ons hulle bemoedig. As ons gee, laat dit sonder bybedoelings wees. As ons leiding gee, dan met toewyding. As ons ander help, dan met blymoedigheid.

Vraag 32: Waarom word jy 'n Christen genoem (a)?

Antwoord: Omdat ek deur die geloof 'n lid van Christus is (b) en daardeur deel aan sy salwing het (c) sodat ek sy Naam kan bely (d), myself as 'n lewende dankoffer aan Hom kan toewy (e) en in hierdie lewe met 'n vrye gewete teen die sonde en die duiwel kan stry (f) en hierna met Christus in ewigheid oor alle skepsels kan regeer (g).

Fokus: Romeine 12:1 (33/53) & Sondag 12, v & a 32.

EK vermaan julle dan, broeders, by die ontferminge van God, dat julle jul liggame stel as 'n lewende, heilige en aan God welgevallige offer—dit is julle redelike godsdiens.

Vraag 32: Waarom word jy 'n Christen genoem?

Antwoord: Omdat ek deur die geloof 'n lid van Christus is sodat ek myself as 'n lewende dankoffer aan Hom kan toewy.

Christus is ons Hoëpriester wat ons met die enige offer van sy liggaam ons verlos het en met sy voorbidding altyd by die Vader vir ons intree. Wat is dan ons taak as gelowige om ook ons priesterlike roeping uit te voer. Ons gaan vir nou eers net fokus op die eerste deel van ons priesterlike roeping in die lig van Christus se amp as Hoëpriester wat met sy enige offer deur sy liggaam ons verlos het.

Dit is die vierde “daarom” of “dan” in die brief. Romeine 3:20 is die “daarom” van veroordeling en verklaar dat die hele wêreld skuldig is voor God. Romeine 5: 1 is die

“daarom” van regverdigmaking, en Romeine 8: 1 die “daarom” van geloofsversekering. In Romeine 12: 1 het ons die “daarom” of “dan” van toewyding, en dit is hierdie toewyding wat die basis vorm vir die ander verhoudings wat Paulus in hierdie afdeling bespreek.

Wat is ware toewyding? Soos Paulus dit hier beskryf, behels Christelike toewyding. Stel jou liggaam aan God (vers 1). Voordat ons in Christus geglo, het ons ons liggaam vir sondige plesier en doeleindes gebruik, maar nou dat ons aan Hom behoort, wil ons ons liggaam tot sy eer gebruik. Die liggaam van die Christen is die tempel van God (1 Kor. 6: 19-20) omdat die Gees van God in hom woon (Rom. 8: 9). Dit is ons voorreg om Christus in ons liggaam te verheerlik en Christus in ons liggaam te verheerlik (Fil. 1: 20-21).

Net soos Jesus Christus 'n liggaam moes aanneem om God se wil op aarde uit te voer, so moet ons ons liggame aan Christus oorgee, sodat Hy deur God se werk kan voortgaan. Ons moet die lede van die liggaam oplewer as 'instrumente van geregtigheid' (Rom. 6:13) om die Heilige Gees te gebruik om God se werk te doen. Die Ou-Testamentiese offers was dooie offers, maar ons moet lewende offers wees. Daar is twee “lewende offers” in die Bybel en dit help ons om te verstaan wat dit regtig beteken. Die eerste is Isak (Gen. 22); die tweede is ons Here Jesus Christus. Isak het homself gewilliglik op die altaar gesit en sou gesterf het in gehoorsaamheid aan God se wil, maar die Here het 'n ram gestuur om sy plek in te neem. Isak “sterf” net dieselfde - hy het aan homself gesterf en homself gewillig oorgegee aan die wil van God. Toe hy van die altaar afklim, was Isak 'n 'lewende offer' tot eer van God.

Natuurlik is ons Here Jesus Christus die perfekte illustrasie van 'n 'lewende offer', omdat Hy eintlik as 'n offer gesterf het, in gehoorsaamheid aan die wil van sy Vader. Maar Hy het weer opgestaan. En vandag is Hy in die hemel as 'n 'lewende offer' wat die wonde van Golgota in sy liggaam dra. Hy is ons Hoëpriester (Heb. 4: 14-16) en ons Advokaat (1 Johannes 2: 1) voor die troon van God.

Die werkwoord “stel” in hierdie vers beteken “stel eens en vir altyd” Dit gee 'n duidelike toewyding van jou liggaam aan die Here, net soos 'n bruid en bruidegom in hul huweliksdiens mekaar verbind. Dit is hierdie eenmalige verbintenis wat bepaal wat hulle met hul liggame doen. Paulus gee vir ons twee redes vir hierdie verbintenis: (1) dit is die regte antwoord op alles wat God vir ons gedoen het - “ek vermaan julle dan, broeders, deur die barmhartigheid van God”; en (2) hierdie verbintenis is “ons redelike godsdienstdiens” of “die wesenlike van ons godsdienstdiens” Dit beteken dat elke dag 'n aanbiddingservaring is wanneer u liggaam aan die Here oorgegee word.

Paulus beskryf hierdie 'offer' as ons “redelike godsdienstdiens”. Dit is “redelik” of eerder “logies” in die sin van die konsekwentheid daarvan. God het die mens gered deur 'n mens, sy Seun, Jesus die Messias. Die reddende middelaar was God sowel as mens. Wat kan “verlosde” mans en vroue aan God bied, behalwe hul eie menswees, dit wil sê, hul liggame? God soek nie na 'silwer of goud' nie, die minste van alle diere wat op 'n altaar geslag word. God verwag net een ding van ons, dit is onself. Maar dit is nie om ons redding te verseker nie, maar om dankbaarheid te betuig vir sy geskenk van verlossing.

Christus het Homself vir ons aan die kruis geoffer. En as ons nou werklik Christene is, moet die selfofferande van Christus op so wyse in ons lewens geopenbaar word dat ons nou ook offers bring in sy diens: vir die eer van sy Naam en die uitbreiding van sy koninkryk.

Ek moet nie *iets* van my as offer aan die Here gee nie. Nee, ek moet *myself* met alles wat ek is en het as 'n offer aan die Here toewy: my talente, gawes, geld, vermoëns, tyd, ens. Dit vra van ons *selfverloëning*: ek moet my eie wil opsyskuif en net doen wat die Here van my vra (Matt. 16:24-25). “*Toe sê Jesus vir sy dissipels: As iemand agter My aan wil kom, moet hy homself verloën en sy kruis opneem en My volg. Want elkeen wat sy lewe wil red, sal dit verloor; maar elkeen wat sy lewe om My ontwil verloor, sal dit vind.*”

Wat is dan die verhouding tussen ons liggaam en gees en die Heilige Gees? 1 Kor 6:19-20 sê, “*Of weet julle nie dat julle liggaam 'n tempel is van die Heilige Gees wat in julle is, wat julle van God het, en dat julle nie aan juiself behoort nie? Want julle is duur gekoop. Verheerlik God dan in julle liggaam en in julle gees wat aan God behoort.*”

Behoort jou liggaam en hele menswees net aan jouself? Is jou menswees nie ook die Heilige Gees se woning nie? “Dis my lewe. Ek kan daarmee maak net wak ek wil!” Nee, jou lewe het behoort aan die ewige verderf, en sonder die offer van Christus sou jy die dinge bly doen het wat jou laat behoort aan die ewige verderf. Jy is nou vry daarvan om iets baie beter met jou liggaam en menswees te kan doen. Dit is om vir God te lewe!

Antwoorddiens

Gebed

Slotsang: Ps. 1: 1 & 4

1. Welsalig hy wat op die spoor nie gaan
waar sondaars lok; wat op hul pad nie staan,
of neersit waar die spotglans in die oog is,
waar spotters vrolik spot met al wat hoog is;
maar wat Gods wet in stille mymering,
by dag en nag, weer in gedagt'nis bring.

4. God ken die pad waarop sy volk moet gaan;
sy oog is dit wat hulle gadeslaan
en met sy lig hul lewenspad bestraal het;
maar sondaarspad wat van Hom weggedaal het -
dit moet vergaan; onkeerbaar in hul spoed,
loop hul oplaas 'n afgrond tegemoet.

Seën